

Valerie Solanas

Erkek Doğrama Cemiyeti Manifestosu

Türkçesi: Ayşe Düzkan

Bu toplumda hayat, en iyi halinde bile can sıkıntısından ibaret olduğundan ve toplumun hiçbir tarafı kadınlara uygun olmadığından; uygar-kafalı, sorumlu, heyecan arayan dişilere, hükümeti yıkmak, para sistemini bertaraf etmek, her alanda otomasyonu kurumlaştırmak ve eril cinsi yok etmekten başka çare kalmıyor.

Artık erillerin (hatta dişilerin) katkısı olmaksızın üremek ve yalnızca dişiler üretmek teknik olarak mümkün. Hemen bunu yapmaya başlamalıyız. Erilleri muhafaza etmemiz için üreme gibi müphem bir amaç bile yoktur. Eril, biyolojik bir kazadır: Y (eril) geni tamamlanmamış bir X (dişi) genidir yani tamamlanmamış bir kromozomlar serisidir. Başka bir deyişle eril eksik bir dişidir, daha gen aşamasında yaşamına son verilmiş, ayaklı bir kürtaj. Eril olmak kifayetsiz olmak, duygusal olarak sınırlı olmak demektir; erillik bir noksanlık hastalığı, eriller de duygusal sakatlardır.

Kendi içine kısıtılmış olan eril tamamen benmerkezcidir ve başkalarıyla empati kurmaktan ya da özdeşleşmekten, aşktan, dostluktan, şefkat ve muhabbetten tamamen acizdir. Başkalarıyla ahenk içinde olmaktan aciz, tamamen yalnız bir birimdir. Herhangi bir konuda zihniyle değil midesiyle cevap verir; akli, ihtiyaç ve güdülerinin hizmetinde bir aletten başka bir şey değildir; zihinsel tutkudan, karşılıklı zihinsel etkileşimden acizdir; kendi fiziksel duyuları dışında herhangi bir şeyle ilişkilenebilir. Haz ya da mutluluk alıp vermekten aciz, yarı-ölü, sorumsuz bir topaktan ibarettir; netice itibarıyla, en iyi halinde bile, can sıkıntısı ve zararsız bir lekeden ibarettir çünkü yalnızca başkalarını özümseyebilme kabiliyeti olanlar tatlı olabilir. Eril, insanlar ve goriller arasında bir alacakaranlık kuşağında kısıtılmıştır ve gorillerden çok daha kötüdür çünkü geniş bir olumsuz duygular dizisine sahiptir –nefret, kıskançlık, hor görme, tikslenme, suç, utanç, şüphe– ve üstüne üstlük ne olup ne olmadığının da farkındadır.

Tamamen fiziksel olmasına rağmen, eril damızlık hizmetleri için bile uygun değildir. Mekanik maharete sahip olduğunu varsaysak bile ki çok az erkek buna sahiptir, bir kere, zevk ve şehvetle şöyle bir defa olsun malı götürmekten aciz olup bunun yerine suçluluk, utanç ve güvensizlikle kendini yiyip bitirir. Bunlar erilin tabiatında kök salmış hislerdir ve en aydınlatıcı eğitimle bile ancak asgariye indirilebilirler. İkinci

olarak, ulaştığı fiziksel duygu nerdeyse hiçbir Őeydir ve üçüncü olarak partneriyle empati kuracağına, nasıl yaptığı, birinci sınıf performans gösterdiği, nasıl iyi boru döőediđi konusuna takmış haldedir. Bir erkeğe hayvan demek ona iltifat etmektir; o bir makine, yürüyen bir vibratördür. Erkeklerin kadınları kullandığı sık sık söylenir. Ne için kullanmak? Herhalde haz için değil.

Suçluluk, utanç, korkular ve güvensizliklerle kendini yiyip bitirmiş olan ve eğer Őansı yaver giderse belli belirsiz bir fiziksel duygu elde edebilen eril, yine de kafayı düzüşmeye takmış haldedir; eğer sonunda onu bekleyen dost bir kuku olduğunu bilse, bir sümük ırmağında yüzüp bir mil kusmuğun içinde burnuna kadar batmış halde yürür. Burun kıvırdığı bir kadını, mesela diősiz bir acuzeyi düzer üstelik de bu fırsat için para öder. Niçin? Bunun cevabı fiziksel gerilimi azaltmak değildir çünkü mastürbasyon bu ihtiyacı karőılar. Benliğin tatmin edilmesi de olamaz çünkü bu da cesetleri ve bebekleri düzmeyi açıklamaz.

Tamamen benmerkezci, iliőkilenmekten, empati kurmaktan ya da özdeşleşmekten aciz olup engin, istilacı ve yaygın bir cinsellikle dolmuş olan eril, fiziksel olarak edilgendir. Kendi edilgenliğinden nefret eder, o yüzden de bunu kadınlara yansıtır ve erili etkin olarak tarif eder, sonra o olduğunu ispatlamaya (“bir Erkek olduğunu ispatlamaya”) koyulur. Bunu ispatlama çalıőmalarındaki temel aracı düzmektir (Koca üklü Koca

Erkek Koskoca Bir Malı Götürüyor). Bir hatayı ispatlamaya çalıştığı için bunu tekrar tekrar “ispat etmek” zorundadır. O yüzden düzmek, edilgen olmadığını, kadın olmadığını ispat etmek için biçare ve zoraki bir çabadır ama o edilgendir ve bir kadın olmayı ister.

Yarım kalmış bir dişi olarak eril, ömrünü kendini tamamlamaya çalışmakla, dişi olmaya çalışmakla geçirir. Bunu, sürekli olarak dişiyi aramak, onunla kardeş olmak ve birlikte yaşayıp içinde erimek suretiyle yapmaya çalışır. Bütün dişi özelliklerinin kendisinin olduğunu iddia eder –duygusal kuvvet ve bağımsızlık, güçlü olmak, dinamizm, kararlılık, soğukkanlılık, nesnellik, iddia sahibi olmak, cesaret, bütünlük, canlılık, yoğunluk, kişilik derinliği, şahanelik vs.– ve bütün eril özellikleri kadınlara yansıtır – kibir, hop-palık, saçmalık, zayıflık vs. Gerçi şunu teslim etmek gerekir, erilin dişi üzerinde parlak bir üstünlük alanı vardır; halkla ilişkiler. (Milyonlarca kadını, erkeklerin kadın ve kadınların erkek olduğuna ikna etmek gibi parlak bir işin üstesinden gelmiştir.) Dişilerin annelik ve cinsellik dolayısıyla bütünlendikleri yönündeki eril iddia, erillerin dişi olsalardı neyi bütünleştirici bulacaklarını yansıtır.

Başka bir deyişle kadınlarda penis haseti yoktur; erkeklerde kuku haseti vardır. Eril, edilgenliğini kabul edip kendini bir dişi olarak tarif ettiğinde (dişiler gibi eriller de erkeklerin kadın, kadınların da erkek olduğuna inanırlar) ve bir dönme olduğunda düzme

ihhtirasını kaybeder (bu konuda bir Şey yapmak için; kendini bir *drag queen* olarak gerçekleŐtirir) ve ükünü kestirir. Sonra da “kadın olmak”tan sürekli yaygın bir cinsel duygu sağlar. Düzmek, bir erkek için, dişi olma arzusunun karŐısında bir savunmadır. Cinselliğin kendisi bir yüceltmedir.

Dişi olmamasını telafi etme takıntısı, iliŐkilenme ve merhamet konusundaki acziyle birleŐen eril, dünyayı bir bok yığına haline getirmiŐtir.